

Onderwerp Kwijtschelding

Steller A. Hageman

De leden van de raad van de gemeente Groningen
te
GRONINGEN

Telefoon (050) 367 70 92 Bijlage(n) 1

Ons kenmerk DI 12.3270144

Datum = **4 OKT 2012** Uw brief van -

Uw kenmerk -

Geachte heer, mevrouw,

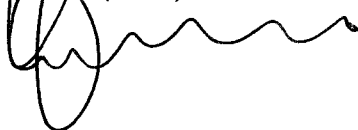
Op 10 mei hebben wij u geïnformeerd over het besluit van de Minister van BZK om geen toepassing te geven aan haar bevoegdheid tot verruiming van de regeling voor kwijtschelding van gemeentelijke belastingen (verruiming vermogensgrenzen). Dit jaar en ook het vorige jaar hebben wij geanticipeerd op de verruiming. Het gevolg van het besluit van de minister is dat wij met ingang van 2013 weer toepassing moeten geven aan de wettelijke vermogensgrenzen.

Samen met de colleges van Amsterdam, Enschede, Eindhoven en Nijmegen hebben wij de minister opgeroepen gemeenten alsnog de ruimte te geven tot het voeren van een ruimer kwijtscheldingsbeleid. De minister heeft op 13 augustus gereageerd op onze oproep. Helaas blijft zij bij haar standpunt. De minister is van mening dat verruiming van de vermogensgrenzen er toe gaat leiden dat de armoedeval vergroot wordt en mensen minder snel aan het werk gaan.

De brief van de minister doen wij u hierbij toekomen.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester,
dr. J.P. (Peter) Krewinkel

de secretaris,
drs. M.A. (Maarten) Ruys

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

De colleges van Burgemeester en wethouders van de gemeenten Amsterdam,
Eindhoven, Enschede, Groningen en Nijmegen
p/a Postbus 30026
9700 RM Groningen

DIA	
Documentnummer	3235169
INCEK	15 AUG 2012
Afdeling	BEL
Medewerker	
Afdelingspareaf	
RETOUR DIV	

DGBK/Bestuur, Democratie
en Financiën
Afdeling Ontwikkeling
Financiële en
Informatieverhoudingen
Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag

Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Contactpersoon
mr. J.D.C. de Jong
T (070) 426 8009
johan.jong@minbzk.nl

Datum 13 augustus 2012
Betreft Kwijtschelding lokale heffingen

Kenmerk
2012-0000354697

Uw Kenmerk
DI 12.3028115

Geacht college,

In uw brief van 10 mei 2012 plaatst u vraagtekens bij de motivering van het besluit om de vermogensgrens bij kwijtschelding niet te verruimen, zoals verwoord in mijn brief aan de Tweede Kamer inzake kwijtschelding van 2 maart 2012¹. Nu gemeenten verschillende vermogensnormen moeten blijven hanteren, zo geeft u aan, wordt geen administratieve lastenverlichting bereikt voor gemeenten. U stelt daarnaast dat de huidige grenzen zo laag zijn dat mensen die sparen voor een grote aankoop worden afgestraft, omdat hun vermogen net boven de grens voor kwijtschelding uit komt.

De kwijtscheldingsregeling kent een aantal uitzonderingen voor vermogensbestanddelen. Deze regeling gaat uit van het principe dat pas kwijtschelding wordt verleend als de belastingen echt niet meer kunnen worden betaald. Dat betekent dus ook, dat indien er nog wel voldoende vermogen aanwezig is, dit eerst aangesproken dient te worden. Sparen wordt niet gestraft, maar door het karakter van de kwijtscheldingsregeling wordt er van uitgegaan dat indien er nog vermogen vrij is om te sparen, boven de vermogensnorm, dit eerst aangesproken dient te worden voor het voldoen van de belastingen als preferente schuld.

Bij de wijziging van onder meer artikel 255 van de Gemeentewet, gaf de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan dat een eventuele verruiming van de vermogensnorm ertoe zou leiden dat de armoedeval voor een groep van ongeveer 30.000 personen in de bijstand zou worden vergroot. Dat wil zeggen dat deze mensen door een dergelijke verruiming minder snel aan het werk zullen gaan. Dit effect ontstaat doordat meer mensen door het verhogen van de vermogensgrenzen recht krijgen op kwijtschelding. Hierdoor wordt het verschil tussen inkomen uit een uitkering en inkomen uit werk kleiner. Werken wordt dus minder lonend. Dit is een reëel probleem. Zo gaat een alleenstaande ouder die 4 dagen gaat werken tegen het minimumloon er 5% op achteruit ten opzichte van een bijstandsuitkering. Dit is ongewenst en bovendien in strijd met het kabinetsbeleid om meer mensen aan het werk te krijgen. Dit is het belangrijkste argument geweest om af te zien van de verruiming van de vermogensnorm. Daar

¹ TK 2011-2012, 32315, nr. 10

komt nog bij dat kwijschelding voor deze groep mensen er in de regel toe leidt dat de lokale belastingen voor de overige inwoners moeten worden verhoogd.

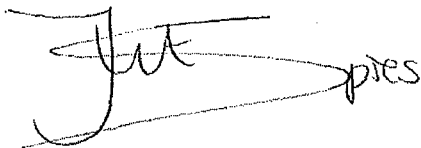
Datum
13 augustus 2012

Kenmerk
2012-0000354697

U geeft aan dat u het eens bent met de stelling dat werk boven uitkering gaat en dat mensen die vanuit een uitkering aan het werk gaan daarvoor moeten worden beloond, maar dat u betwijfelt of de verruiming van de vermogensnorm het genoemde negatieve effect zal hebben. U verwijst daartoe naar het rapport van de Inspectie Werk en Inkomen, dat in november 2010 aan de Tweede Kamer is aangeboden en dat de betekenis van de armoedeval nuanceert. Ik wil u er echter op wijzen dat, zoals ook in de aanbiedingsbrief bij het rapport is weergegeven, dit onderzoek alleen is verricht op basis van door de cliënten gerapporteerde –en niet op basis van geregistreerde– inkomensgegevens. Gemeten is de perceptie van mensen ten aanzien van het accepteren van werk, niet of ze er daadwerkelijk in inkomen op vooruitgaan. Voor een ander kritisch tegengeluid verwijs ik voorts graag naar de CPB-publicatie 'Armoedeval heeft wél gedragseffecten', uit januari 2008.

Ik begrijp uw teleurstelling over het uitblijven van mogelijkheden om administratieve lasten te verminderen. Het voorkomen van een grotere armoedeval is echter voor dit kabinet een belangrijk punt dat in dit concrete geval prevaleert en er toe leidt dat de vermogensgrens in de kwijscheldingsregeling niet wordt verhoogd. Gezien dit kabinetsbeleid kan ik dan ook niet anders dan vasthouden aan het standpunt zoals verwoord in de hierboven genoemde brief van 2 maart 2012 aan de Tweede Kamer.

Hoogachtend,
De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Mevrouw mr. drs. J.W.E. Spies